

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/517-2/2022
Érkezett:	2022 MÁJ 27. e-mail
Példány:	1 Kezelőiroda:
Melléklet:	db du'

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Elektronikusan aláírta:

Dr. Krizsa Lajos Vendel

Alkotmánybíróság
hianypotlas@mkab.hu

ügyszám: IV/517-1/2022.

Alulírott

Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján az alábbi az

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő a t. Alkotmánybíróság 2022. április 8. napján kelt (jogi képviselőm által 2022.04.27. napján átvett) tájékoztatásának megfelelően, az eredeti indítvány kiegészítésével, azzal egységes szerkezetben.

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria 2021. november 17. napján kelt Pfv.I.20.469/2021/3. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

Indítványunk indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

2008. január 29-én kölcsönszerződést kötöttünk a [redacted]-vel (a továbbiakban: bank), amely szerződés értelmében a bank 598.700 EUR összegű kölcsönt bocsájtott rendelkezésünkre, mi pedig vállaltuk a kölcsön visszafizetését, járulékeinak megfizetését.

A bank a kölcsönszerződést közjegyzői okiratba foglaltan 2012. július 24-én azonnali hatállyal felmondta, ezt követően a bank közokirat záradékolásával végrehajtási eljárást kezdeményezett velünk szemben.

2014. július 12. napján kelt keresetünkben az ellenünk indult végrehajtási eljárások megszüntetését kértük. A peres eljárásban arra is hivatkoztunk, hogy nem adtunk felhatalmazást a banknak a banktitok kiadására a felmondást közjegyzői okiratba foglaló közjegyző számára, ill. a felmondást okiratba foglaló közjegyzőnek banktitoknak minősülő adataink kezelésére, ezért az általa készített, felmondást rögzítő közjegyzői okirat csupán magánokiratnak minősül, viszont mivel a **11029/Ü/612/2012/1.** ügyszámú közjegyzői okirat részünkre megküldött **kiadmánya** (tehát nem az egyetlen példányban készült, felmondó fél aláírását is tartalmazó eredeti közjegyzői okirat) nem tartalmazza a bank képviselőjének aláírását, a közjegyző pedig nem volt szerződő fél (sem a felmondó fél meghatalmazottja) és így a szerződést nem mondhatta fel, a közvetlen végrehajtás elrendelésének feltétele nem állt fenn velünk szemben a felmondás hatálytalansága okán. E körben a megismételt elsőfokú eljárásban az alábbiakat adtuk elő 2020. január 23. napján kelt beadványunkban:

„1/2018. GEH

[23] E szabályok értelmében a közokiratba foglalt kölcsön- vagy lízingszerződés, illetve egyoldalú kötelezettségvállalás alapján az adósok tartozásának már lejárt részleteire minden további feltétel nélkül, a szerződés felmondása esetén **a teljes tartozás összegére pedig akkor van helye végrehajtási záradék kibocsátásának, ha a végrehajtást kérő az adós szerződésszegése miatt szintén közokiratba foglalt jognyilatkozattal felmondta a szerződést.** Az, hogy ez utóbbi esetben a szerződésszegés valóban bekövetkezett-e és így az emiatt közölt felmondás jogszerű-e, a végrehajtási záradék kiállítására irányuló kérelem elbírálása során érdemben nem vizsgálható, e vonatkozásban elegendő a végrehajtást kérő egyoldalú nyilatkozata (BH1997.348., BH2002.491., Kúria Pfv.I.21.783/2016/5.).

Vitatom, hogy az alperes felmondta a kölcsönszerződést az alábbiak szerint.

Az 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) a banktitok fogalmát az alábbiak szerint írja körül:

Hpt. 50. § (1) Banktitok minden olyan, az egyes ügyfelekről a pénzügyi intézmény rendelkezésére álló tény, információ, megoldás vagy adat, amely ügyfél személyére, adataira, vagyoni helyzetére, üzleti tevékenységére, gazdálkodására, tulajdonosi, üzleti kapcsolataira, valamint a pénzügyi intézmény által vezetett számlájának egyenlegére, forgalmára, továbbá a pénzügyi intézménnyel kötött szerződéseire vonatkozik.

Míg a pénzügyi intézmény banktitokkal kapcsolatos ügyfél meghatározása szempontjából az alábbiak az irányadóak:

Hpt. 50. (2) E törvény banktitokra vonatkozó rendelkezései szempontjából a pénzügyi intézmény ügyfelének kell tekinteni mindenkit, aki (amely) a pénzügyi intézménytől pénzügyi szolgáltatást vesz igénybe.

Az 50. § (1) és (2) bekezdése alapján megállapítható, hogy mi – tekintettel arra, hogy alperesi jogelőd pénzügyi intézmény részünkre pénzügyi szolgáltatást nyújtott, s ezt a szolgáltatást mi igénybe is vettük, a Hpt. 50. § (2) bekezdése szerinti ügyfélnek minősültünk a felmondási nyilatkozat F/2 alatti közjegyzői okiratba foglalásának időpontjában. Ebből pedig az is következik, hogy a személyünkkel összefüggésbe hozható banktitkok kezelése, illetve megosztása kapcsán az alperesi jogelőd pénzügyi intézménynek a Hpt. banktitok harmadik féllel történő közlésére vonatkozó rendelkezéseire figyelemmel kell(ett volna) eljárnia. Álláspontunk szerint e tekintetben az alperesi jogelőd pénzügyi intézmény eljárása nem felelt meg a Hpt.-ben foglaltaknak. A felmondási nyilatkozat közjegyzői okiratba foglalásának időpontjában hatályos Hpt. az 51. §-szal kezdődően taglalja részletekbe menően, hogy milyen esetekben jogosult a pénzügyi intézmény banktitoknak minősülő adatot harmadik fél részére kiadni ügyféli felhatalmazás alapján, illetve mely esetekben adhat ki banktitkot az ügyfél erre irányuló felhatalmazása hiányában is a Hpt alapján. Véleményünk szerint ezen jogszabályhelyek egyike sem szolgáltatathatott alapot az alperesi jogelőd pénzügyi intézmény eljárásához. Ennek alátámasztása érdekében külön is ki kívánjuk emelni a Hpt. alábbi rendelkezéseit:

Hpt. 51. § (1) Banktitok csak akkor adható ki harmadik személynek, ha a) a pénzügyi intézmény ügyfele, annak törvényes képviselője a rá vonatkozó kiszolgáltatható banktitok-kört

pontosan megjelölve közokiratba vagy teljes bizonyító erejű magánokiratba foglaltan kéri, **vagy erre felhatalmazást ad**; nem szükséges a közokiratba, teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalás, ha az ügyfél ezt az írásbeli nyilatkozatát a pénzügyi intézménnyel történő szerződéskötés keretében nyújtja.

Mi a banktitok felmondást közjegyzői okiratba foglaló közjegyző részére történő kiadhatóságára vonatkozóan felhatalmazást nem adtunk az alperesi jogelőd részére. Megjegyezzük továbbá, hogy jelentős érdekünk fűződik banktitoknak minősülő adataink megfelelő kezeléséhez, megőrzéséhez, továbbá utalunk arra is, hogy a banktitok alperesi jogelőd általi megtartása alóli felmentés még megfelelő kiadhatósági nyilatkozat esetén sem eredményezhette volna azt, hogy a felmondó nyilatkozatot közjegyzői okiratba foglaló közjegyző az így megismert adatainkat – azok megismerésén túl – kezelje is. Ráadásul az is lényeges, hogy a felmondás közjegyzői okiratba foglalása során nem csupán az eljáró közjegyző ismerhette meg banktitoknak minősülő adataimat, hanem a közjegyzői iroda alkalmazottai is (közjegyzőhelyettesek, irodai alkalmazottak).

Hpt. 51. § (1) Banktitok csak akkor adható ki harmadik személynek, ha b) e törvény a banktitok megtartásának kötelezettsége alól felmentést ad.

Amellett, hogy álláspontunk szerint a Hpt. nem adott felhatalmazást alperesi jogelőd részére a banktitoknak minősülő adataink felmondást közjegyzői okiratba foglaló közjegyző részére történő kiadására vonatkozóan, e vonatkozásban elsődlegesen a Hpt. 51. § (2) j) pontjában foglaltakra kívánunk külön is hivatkozni.

Hpt. 51. § (2) Az (1) bekezdés b) pontjában foglaltak alapján a banktitok megtartásának kötelezettsége nem áll fenn j) bírósági végrehajtási eljárásban és a bírósági végrehajtó által lefolytatott közigazgatási végrehajtási eljárásban - ideértve a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 79/C. § (2) bekezdése alapján a közös számla nem adós tulajdonosának nevére és címére vonatkozó megkeresést is - eljáró végrehajtóval, valamint a bírósági végrehajtási eljárásba a lakáscélú állami támogatásokról szóló kormányrendelet alapján bekapcsolódni szándékozó kincstárral.

A felmondás közjegyzői okiratba foglalása során közreműködő közjegyző nem tartozik a Hpt. 51. § (2) j) pontjának hatálya alá, minthogy a felmondás közjegyzői okiratba foglalásakor még nincs (nem lehet) folyamatban közvetlen végrehajtási eljárás.

Hpt. 51. § (1) Banktitok csak akkor adható ki harmadik személynek, ha c) a pénzügyi intézmény érdeke ezt az ügyféllel szemben fennálló követelése eladásához vagy lejárt követelése érvényesítéséhez szükségessé teszi.

Esetünkben a közjegyző egyrészt nem a követelés eladásában működött közre a felmondás közjegyzői okiratba foglalásakor, másrészt – és ez a lényegesebb – a felmondás közjegyzői okiratba foglalását kérelmező nemcsak a lejárt követelése (azaz a felmondás előtt a kölcsönszerződés alapján havonta lejárttá váló követelése) érvényesítéséhez szükséges mértékben adta ki a közjegyzőnek a banktitoknak minősülő adatainkat, hanem az azonnali hatályú felmondása előtt még lejárnak nem minősülő követelése érvényesítéséhez szükséges körben is, egyébként nyilván éppen azért, hogy a még le nem járt követeléseit is lejárttá tegye az azonnali hatályú felmondás útján. Ezen utóbbi banktitokkör kiadásához a kérelmező nem rendelkezik semmilyen (jogsabályi vagy ügyféli) felhatalmazással, mint ahogyan a

felmondást közjegyzői okiratba foglaló közjegyző sem rendelkezett semmilyen (jogsabályi vagy ügyféli) felhatalmazással arra vonatkozóan, hogy ezen utóbbi banktitokkörbe tartozó adataimat megismerje és kezelje. Az a körülmény, hogy egy hitelező a jogszabályban és a kölcsönszerződésben meghatározott esetekben jogosulttá válhat a szerződésből eredő teljes követelését egyszerre, ill. azonnali hatállyal lejárttá tenni, még nem jelenti automatikusan azt, hogy egyben arra is jogosulttá válik, hogy jogszabályi vagy ügyféli felhatalmazás hiányában banktitoknak minősülő adatot adjon ki harmadik személy részére. Lényeges, hogy a mi kölcsönszerződésünknek nincsen olyan rendelkezése, amely a szerződés azonnali hatályú felmondhatósága esetére (különösen a közjegyző által megismerhető banktitokkör pontos megjelölése mellett) felhatalmazná a hitelezőt, ill. esetleges jogutódját a még le nem járt követelése érvényesítéséhez szükséges körben arra, hogy a banktitoknak minősülő adatainkat kiadja harmadik személy részére, a harmadik személyt (közjegyző) pedig arra, hogy a részére kiadott banktitkot ugyanezen körben megismerje és kezelje.

Ugyancsak hivatkozni kívánunk a Hpt. 55. § (1), (2), és (3) bekezdésében foglaltakra:

Hpt. 55. § (1) Aki üzleti vagy banktitok birtokába jut, köteles azt időbeli korlátozás nélkül megtartani. (2) A titoktartási kötelezettség alapján az üzleti vagy a banktitok körébe tartozó tény, információ, megoldás vagy adat, az e törvényben meghatározott kivétellel a pénzügyi intézmény, illetve az ügyfél felhatalmazása nélkül nem adható ki harmadik személynek, és feladatkörön kívül nem használható fel. (3) Aki üzleti titok vagy banktitok birtokába jut, nem használhatja fel arra, hogy annak révén saját maga vagy más személy részére közvetlen vagy közvetett módon előnyt szerezzen, továbbá, hogy a pénzügyi intézménynek vagy az intézmény ügyfeleinek hátrányt okozzon.

Tényszerűen állapítható meg, hogy a felmondás közjegyzői okiratba foglalása során a kérelmező megsértette a Hpt. 55. § (1) és (2) bekezdésében írt rendelkezéseket, az eljáró közjegyző pedig a Hpt. 55. § (3) bekezdésében írt rendelkezéseket. A közjegyző ugyanis azáltal, hogy közjegyzői okiratba foglalta a még le nem járt hitelezői követelés érvényesítéséhez szükséges, banktitoknak minősülő adatainkat is, lényegében ahhoz járult hozzá tevékenyen, hogy a kérelmező olyan lejárttá tett követelést is érvényesíteni tudjon közvetlen végrehajtás útján, mely követelés közvetlen végrehajtás útján történő érvényesítésének feltételét képezi a Vht. 23/C.§ (2) bekezdése alapján az, hogy a követelés lejártát közokirat tanúsítsa. A kérelmező és a közjegyző jogsértésének eredményeként a kérelmező olyan előnyt (felmondás előtt le nem járt követelés közvetlen végrehajthatósága) szerzett, mely őt nem illette meg, én pedig olyan hátrányt szenvedtem el, melyet jogszerű közjegyzői közreműködés esetén nem kellett volna elszenvednem.

A Hpt. idézett rendelkezései tükrében relevánsak az 1991. évi XLI. törvény (Kjtv.) alábbi rendelkezései:

Kjtv. 3. § (1) bekezdése A közjegyző köteles megtagadni a közreműködését, ha az kötelességeivel nem egyeztethető össze, így különösen ha közreműködését olyan jogügyletnek kéri, amely jogszabályba ütközik, vagy jogszabály megkerülésére irányul, illetőleg amelynek célja tiltott vagy tisztességtelen.

A Hpt. kapcsán kifejtettek egyértelműen alátámasztják azt, hogy a felmondás közjegyzői okiratba foglalását kérelmező pénzügyi intézmény előnyszerzés végett (közvetlen végrehajtás feltételének biztosítása), az adatkezelésre vonatkozó szabályok súlyos megszegése révén

kérte a felmondó nyilatkozat közjegyző általi okiratba foglalását. Mind a már idézett Kjtv. 3. § szakasza, mind a Kjtv. 121. § szakasza alapján joggal lett volna elvárható a közjegyzőtől, hogy a felmondás közjegyzői okiratba foglalása érdekében kért közreműködést megtagadja.

Kjtv. 121. § *A közjegyzői okirat elkészítésénél aggályos körülménynek kell tekinteni különösen, ha a fél a közjegyzői okiratba olyan rendelkezés felvételét kéri, amely jogvita keletkezéséhez vezethet, vagy amelynek nincs joga.*

A Hpt. kapcsán kifejtettek egyértelműen alátámasztják azt, hogy a felmondás mikénti közjegyzői okiratba foglalása magában hordozta a jogvita keletkezésének lehetőségét, hiszen a közjegyző kérelmező általi felkérésére és a közjegyző közreműködésére is jogszabályba ütköző módon, a banktitok átadhatóságára, megismerhetőségére és kezelhetőségére vonatkozó jogszabályi rendelkezések megsértése útján került sor.

Kjtv. 122. § (9) *bekezdése szerint a közjegyző a hivatalos eljárása során tudomására jutott adatokat csak e törvényben meghatározott eljárása során használhatja fel, az adatokat köteles megvédeni a jogosulatlan hozzáférés, nyilvánosságra hozatal, és azok törvényellenes módon vagy ilyen célból történő felhasználása ellen. E rendelkezés alapján, a Hpt. hivatkozott rendelkezéseinek tükrében a közjegyző az okiratba foglalás során nem működhetett volna közre, mivel nem rendelkezett banktitoknak minősülő adatainak megismerése és kezelése vonatkozásában tőlünk származó felhatalmazással, így a közjegyző megsértette a Kjtv. 122. § (9) bekezdését és a 121. §-át.*

Kjtv. 131. § (1) *bekezdése szerint nem tekinthető közokiratnak az az okirat, amelyet a közjegyző a 120-129. §-ban foglaltak megsértésével vagy elmulasztásával készített.*

A Kjtv. 131. § (1) bekezdésre tekintettel, továbbá a fentebb idézett jogszabályhelyek alapján nyilvánvaló, hogy a Dr. Nagy János Rkisztián, mint Dr. Czifra Rudolf közjegyző mellett működő közjegyző-helettes által készített 11029/Ü/612/2012/1. számú okirat nem minősül közokiratnak.

A Kjtv. 111. § (2) bekezdése alapján a közjegyző által e törvényben előírt alakszerűségek megtartásával elkészített közjegyzői okirat, ennek hiteles kiadmánya és hiteles másolata: közokirat. E rendelkezésből viszont az következik, hogy amennyiben a 11029/Ü/612/2012/1. számú okirat nem tekinthető közokiratnak, annak hiteles kiadmánya sem tekinthető közokiratnak, így az csupán magánokiratnak tekinthető.

A Kjtv. 154. § (3) bekezdése szerint ahiteles kiadmányt a közjegyző a szöveg végén záradékkal hitelesíti; amely tartalmazza a kiadmány keltét, a közjegyző aláírását és bélyegzőjének lenyomatát. Noha a részünkre megküldött, felmondást tartalmazó 11029/Ü/612/2012/1. számú okirat hiteles kiadmánya ugyan tartalmazza a közjegyző aláírását, azonban nem tartalmazza a hitelező aláírását, így a magánokiratnak tekintendő felmondást voltaképpen kizárólag az a közjegyző írta alá, aki a kölcsönügyletben nem vett részt.

A Ptk. 321. § (1) bekezdése szerint aki szerződésnél vagy jogszabálynál fogva felmondásra jogosult, e jogát a másik félhez intézett nyilatkozattal gyakorolja. A felmondás a szerződést megszünteti.

Tekintettel arra, hogy az eljáró közjegyző nem volt szerződfő fél, a kölcsönszerződés felmondására sem volt jogosult. Minthogy azonban az egyébként közokiratnak nem tekinthető közjegyzői okirat hiteles kiadmányát a hitelező nem írta alá, a felmondás nem hatályosulhatott, így voltaképpen nem állapítható meg a kölcsönszerződés hitelező általi felmondása sem.

A fenti jogi érvelést a Kjtv. 7. § (4) bekezdése megfelelően alátámasztja azáltal, hogy a közjegyző a fél részére nem készíthet magánokiratot, kivéve az aláírási címpéldány tervezetet.

A jelen érvelés alapján nem a felmondás érvényességét vitatjuk tehát, hanem a felmondás közlését, azaz hatályosulását. Ennek ellenére velünk szemben a teljes követelésre indult meg a végrehajtási eljárás oly módon, hogy a kölcsönszerződés lejáratát nem is állapítható meg.

Végül e körben utalunk arra is, hogy a felmondás hatályosulásának elmaradása miatt a felmondás kézbesítéséről kiállított ténytanúsítvány a szerződés lejáratát bizonyosan nem tanúsítja, így voltaképpen a közvetlen végrehajtás Vht. 23/C. § (2) bekezdésében meghatározott feltétele sem teljesült.”

I. fokú ítélet

Keresetünket a Keszthelyi Járásbíróság 2020. március 2. napján kelt 5.P.653/2019/6. számú ítéletével elutasította. Az ítélet [7] bekezdésében utal a hivatkozásunkra, azonban hivatkozásunkat a Járásbíróság nem bírálta el.

Fellebbezés az I. fokú ítélettel szemben

Fellebbezésünkben kifejtettük, hogy „a jelen perben lett volna szükséges vizsgálni a Vht. 23/C. § (2) bekezdésében foglaltak megvalósulását, aminek hiányát jelen esetben mi a banktitok-sértésre alapítottuk. Ennek vizsgálatára a közjegyző nem rendelkezik hatáskörrel, aminek legfőbb oka az, hogy a közjegyző a nemperes eljárásban nem folytathat le bizonyítást. Azonban nem csupán alperes sértett banktitkot a még le nem járt követeléséhez kapcsolódó, banktitoknak minősülő adataink kiadásával, hanem az eljáró közjegyző is a még le nem járt követeléshez kapcsolódó, banktitoknak minősülő adataink kezelésével, így a Kjtv. 121. §-a és 122. § (9) bekezdése több oldalról is vizsgálható és vizsgálandó a hivatkozásunk elbírálásának igénye esetén.

A 3. sorszámú irat 3.) pontjában foglalt érvelés alapján nem a felmondás érvényességét vitatjuk tehát, hanem a felmondás közlését, azaz hatályosulását. Ennek ellenére velünk szemben a teljes követelésre indult meg a végrehajtási eljárás oly módon, hogy a kölcsönszerződés lejáratát nem is állapítható meg.

Végül e körben utalunk arra is, hogy a felmondás hatályosulásának elmaradása miatt a felmondás kézbesítéséről kiállított ténytanúsítvány a szerződés lejáratát bizonyosan nem tanúsítja, így voltaképpen a közvetlen végrehajtás Vht. 23/C. § (2) bekezdésében meghatározott feltétele sem teljesült. A Kúria fent hivatkozott határozata alapján pedig ezt a körülményt ebben a perben szükséges vizsgálni, amely megállapítás nem újkeletű a Kúria részéről. A Pp. 369. § a) pontját nem csupán a követelés anyagi jogi értelemben vett érvényes létrejöttére, vagy hiányára vonatkozóan, hanem bővebben, a követelés végrehajtható módon történő érvényes létrejöttére, vagy hiányára vonatkozóan kell értékelni, így az erre alapított hivatkozás esetén a vizsgálatnak ki kell terjednie az anyagi jogi feltételek mellett a

végrehajthatóság alaki, vagy eljárási feltételeire is. A Kúria Pfv.I.20.652/2007/4. számú határozatában rögzítettek szerint a Pp. 369. §-a szerint folyamatban lévő perben is lehetőség van pl. annak vizsgálatára, hogy a végrehajtási záradék törvényesen lett-e kiállítva.

A Pp. 369. § a) pontjára alapítottan a végrehajtási záradékkal ellátott okirattal elrendelt végrehajtás megszüntetése iránt a kötelezett pert akkor indíthat, ha a végrehajtani kívánt követelés érvényesen nem jött létre. A végrehajtási záradékkal ellátható okirat létrejöttét nem előzi meg bírósági eljárás, ez teszi indokolttá hogy a kötelezett a végrehajtandó követelés fennálltát, érvényes létrejöttét a végrehajtás megszüntetése iránti keresete alapjaként vitássa tehesse. Erre figyelemmel a végrehajtás megszüntetése iránti perben mindazokat a tényeket és körülményeket vizsgálnia kell a bíróságnak, mint amelyeket abban a perben vizsgálna, amelyet a végrehajtást kérő követelésének érvényesítése iránt indított volna a kötelezett ellen a végrehajtás elrendelésére irányuló kérelem előterjesztése helyett. (Pfv.I.22.311/2005/4.)

„A bíróságnak ezért a Pp. 369. § a) pontjára való hivatkozás esetén nem csupán a követelés anyagi jogi értelemben vett érvényes létrejöttére, hanem a végrehajtás alaki, eljárási feltételeire is kiterjedően kell vizsgálatot folytatnia. Ezért a közjegyzői okirat hibái a Pp. 369. § a) pontja keretében is felhozható és siker esetén eredményezheti a végrehajtási eljárás megszüntetését. (Civilisztikai kollégiumvezetőnk 2016. március havi tanácskozása)“ (Szolnoki Járásbíróság 9.P.21.596/2016/15.)

Az elsőfokú ítélettel még a jelen ponttal érintett érveléssel kapcsolatos bizonyítási indítványunk sem került elbírálásra.“

II. fokú határozat

A Zalaegerszegi Törvényszék 2020. június 18. napján kelt 3.Pf.20.293/2020/5. számú végzésével az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte. A banktitok-sértés körében a másodfokú végzés az alábbiakat rögzíti:

„[18] A fenti érvelésből következően a végrehajtás elrendelésének nem feltétele, hogy a felmondás közokiratban történjen, elegendő a felmondás tényének közokiratban – ténytanúsítványban – való tanúsítása, tehát amennyiben a felmondás adott esetben nem is felelne meg a közokiratoság követelményének, a felmondás tényének közokirati formában történő tanúsítására alkalmas. Miután a felmondásnak a fentiekből következően nem kell megfelelnie az ügyleti okirat követelményeinek, így a felperesek ezzel összefüggésben kifejtett érvelése nem alkalmas annak alátámasztására, hogy a felmondás nem hatályosulhatott, és ezért a végrehajtásnak a Vht. 23/C. § (2) bekezdése szerinti feltétele nem állt fenn.“

Jól látható, hogy a Törvényszék nem vizsgálta azt az érvelésünket, hogy amennyiben a magánokiratba foglalt felmondást a fél nem, csupán a közjegyző írja alá, az a szerződés megszüntetésére nem alkalmas. Nyilvánvalóan téves az a megállapítás, mely szerint a ténytanúsítványnak ne kellene megfelelnie a közjegyzői okiratok általános szabályainak.

Megismételt eljárás

A megismételt eljárásban az 5.P.20.389/2020/3. számú jegyzőkönyv tanúsága szerint képviselőnk fenntartotta a banktitok-sértésre és a felmondás hatálytalanságára alapított hivatkozásunkat, azonban a Keszthelyi Járásbíróság 2020. október 7. napján kelt 5.P.20.389/2020/4. kelt ítéletével ismét elutasította keresetünket, a Járásbíróság azonban a

Kúria Pfv.I.20.386/2019/10. sorszámú határozatára utalással ismételtelen nem bírálta el a banktitok-sértésre és a felmondás hatálytalanságára alapított hivatkozásunkat.

Fellebbezésünkben az alábbiakat adtuk elő:

„Érvelésünknek a felmondást rögzítő közjegyzői okirat közokiratlanságával kapcsolatos része csupán érvelésünk első felét képezi, érvelésünk második része pedig ezen oknál fogva a felmondás hatálytalanságát támasztja alá. A Járásbíróság érvelésünk második részét pedig azért nem bírálta el, mert egy szerződést magánokiratban is fel lehet mondani. Felhívjuk a t. Törvényszék figyelmét arra, hogy a perbeli esetben sem közokiratban, sem pedig magánokiratban nem került sor a szerződés felmondására, így a Járásbíróság azon érvelése, hogy magánokiratban is fel lehet mondani a szerződést, indifferens. Miért?

a) A r.Ptk. 214. § (1) bekezdése alapján a szerződési nyilatkozat, ha azt szóban vagy szóbeli üzenettel tették, a másik fél tudomásszerzésével válik hatályossá; az írásban vagy távirati úton közölt nyilatkozat hatályosságához pedig az szükséges, hogy az a másik félhez megérkezzen. A 321. § (1) bekezdése szerint aki szerződésnél vagy jogszabálynál fogva felmondásra jogosult, e jogát a másik félhez intézett nyilatkozattal gyakorolja. A felmondás a szerződést megszünteti.

A fenti szabályok alapján egy szerződést nem bárki mondhat fel, hanem kizárólag az arra jogosult, jelen esetben felmondásra alperes (lett volna) jogosult, hiszen ő a szerződő fél. Amennyiben a felmondást rögzítő okirat nem tekinthető közokiratnak, abban az esetben közokiratként nem alkalmas a szerződés megszüntetésére, így az vizsgálendő, hogy magánokiratként alkalmas-e erre. Ez a vizsgálat érvelésünk lényegi eleme!

A 11029/Ü/612/2012/1. ügyszámú közjegyzői okirat hiteles kiadmányát küldte meg részünkre a közjegyző, amennyiben a közjegyző őrzésében álló eredeti 11029/Ü/612/2012/1. ügyszámú közjegyzői okirat nem tekinthető közokiratnak, abban az esetben annak hiteles kiadmánya sem közokirat. A részünkre megküldött hiteles kiadmányt azonban kizárólag a közjegyzőhelyettes írta alá, aki nem tekinthető félnek. Megfordítva: a közjegyzőtől kaptunk egy olyan magánokiratnak minősülő felmondást, ami azt tanúsítja, hogy alperes képviselői a közjegyzőnél megjelentek, hogy és kérték a felmondó nyilatkozat közjegyzői okiratba foglalását. Ezt a magánokiratot (hiteles kiadmány) alperes képviselői nem írták alá, így az magánokiratként a közjegyzőtől származik, az nem tudható be alperesnek. A közjegyző azonban nem fél, a r.Ptk. 321. § (1) bekezdése a közjegyzőt a kölcsönszerződés felmondására nem jogosítja fel, így bár megküldte részünkre a 11029/Ü/612/2012/1. ügyszámú közjegyzői okirat hiteles kiadmányát, az abban foglalt nyilatkozat kizárólag a közjegyző nyilatkozatának tudható be, így ezáltal joghatást nem tudott kiváltani. A felmondás tehát nem hatályosult a r.Ptk. 214. § (1) bekezdése alapján.

A közjegyző a 2012. július 30. napján kelt jegyzőkönyve pedig nem alkalmas a feltétel/időpont bekövetkezésének tanúsítására (Vht. 23/C. § (2) bekezdés), mivel azt tartalmazza, hogy a közjegyző-helyettes ezennel megküldi részünkre alperes felmondó nyilatkozatát. Egyrészt a fentebb kifejtettek alapján a 11029/Ü/612/2012/1. ügyszámú közjegyzői okirat hiteles kiadmányában foglalt nyilatkozat nem alperes nyilatkozata, annak közlése joghatást nem váltott ki, így a szerződést sem szüntette meg, másrészt pedig a jegyzőkönyv nem azt tanúsítja, hogy a 11029/Ü/612/2012/1. ügyszámú közjegyzői okirat hiteles kiadmányát mi átvettük, hanem azt, hogy a közjegyző azt „ezennel“ megküldi részünkre, a felmondás hatályosulásához pedig eleve a felmondó nyilatkozat közlésére lenne szükség, így a

feltétel/időpont bekövetkeztét a közjegyző kizárólag a visszaérkező tértivevény alapján tanúsíthatta volna. Jelen esetben azonban a tértivevény alapján sem tudta volna tanúsítani a közjegyző a feltétel/időpont bekövetkeztét, ugyanis a közjegyző a szerződés felmondására nem jogosult.

A perbeli szerződés alperes általi felmondása tehát semmilyen körülmények között nem állapítható meg, így – egyebeke mellett - a Kúria Pfv.I.20.413/2016. számú határozata alapján a végrehajtani kívánt követelés sem jött létre, hiszen nem járt le a követelés.

b) A 11029/Ü/612/2012/1. ügyszámú közjegyzői okirat pedig a 2020. január 23. napján kelt előkészítő iratunk 3.) pontja alapján nem tekinthető közokiratnak. A beadványban több mint 4 oldalon keresztül a Kjt. 122. § (9) bekezdése, 131. § (1) bekezdése, valamint a r.Hpt. banktitokra vonatkozó szabályainak összevetése alapján adtuk elő a közokiratlansággal kapcsolatos érveinket, amelyeket a Járásbíróság azért nem bírált el, mert a szerződést magánokiratba is fel lehet mondani a Kúria Pfv.I.20.386/2019/10. sorszámu, valamint Pfv.I.20.386/2018/4. sorszámu határozatai alapján. Jelezni kívánjuk azonban, hogy azokban a peres eljárásokban egészen más volt a jogi érvelés, más volt a tényállás, hiszen az utóbbi határozat rögzíti azt, hogy a felperes arra hivatkozott, hogy a hitelintézet két alkalommal mondta fel a szerződést, a jelen esetben a felperesi hivatkozás alapját pedig éppen az képezi, hogy a perbeli szerződés felmondása nem állapítható meg. A Kúria hivatkozott határozott megállapításai tehát a jelen perben nem bírnak relevanciával.”

Másodfokú ítélet

A Zalaegerszegi Törvényszék 2021. január 21. napján kelt 3.Pf.20.752/2020/4. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta, a jogerős ítélet [16] bekezdésében rögzített indokolása pedig voltaképpen megismétli a 3.Pf.20.293/2020/5. számú végzésben rögzített indokolást azzal, hogy a Törvényszék a 3/2020. PJE határozat 3. pontjára is hivatkozik, amiből egyértelműen kiderül, hogy a Törvényszék annak ellenére nem a mi hivatkozásunkat bírálta el, hogy a fellebbezésben kifejezetten jeleztük, hogy a Járásbíróság sem bírálta el hivatkozásunkat.

Felülvizsgálati kérelem

Felülvizsgálati kérelmünkben részletes indokolás mellett előadtuk, hogy a jogerős ítélet jogszabályba ütközik, a 11029/Ü/612/2012/1. ügyszámú közjegyzői okirat pedig nem tekinthető közokiratnak. Utaltunk arra is, hogy az első- és másodfokú eljárásban is részletesen kifejtettük a Kjt. 3. §-a, 121. §-a, 122. § (9) bekezdése, 131. § (1) bekezdése, valamint a r.Hpt. banktitokra vonatkozó szabályainak összevetése alapján adtuk elő a közokiratlansággal kapcsolatos érveinket. Sem az első-, sem a másodfokú ítélet nem ad választ arra kérdésre, hogy miként tehet lejárttá egy követelést egy nem szerződéses féltől származó, magánokiratban rögzített felmondás. Ennek vizsgálatáig az eljáró bíróságok nem jutottak el. Helyesen hivatkozott arra a Törvényszék, hogy ezt a körülményt a záradékoló közjegyző nem vizsgálhatja, éppen ezért lett volna **garanciális szerepe hivatkozásunk kiterjedt és jogszabályoknak megfelelő vizsgálatának.**

A Kúria 2021. november 17. napján kelt Pfv.I.20.469/2021/3. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. Az ítélet a banktitok-sértés körében mindössze az alábbiakat rögzíti:

„[33]A Pp. 270.§ (2) bekezdése értelmében a jogerős ítélet csak olyan kérdésben támadható felülvizsgálati kérelemmel, amely a megelőző eljárásoknak is tárgya volt; azaz a

felülvizsgálati eljárás tárgya csak olyan kérdés lehet vizsgálata lehet, amely az első- és másodfokú eljárásban is felmerült. Az iratok alapján az állapítható meg, hogy a felperesek kereseti érveik között nem hivatkoztak – az esetleges – banktitoksértésre, melyből következően ennek vizsgálata sem az első-, sem a másodfokú eljárásnak nem volt tárgya, a jogerős ítélet erre vonatkozó rendelkezést nem tartalmaz, ezért a Kúria erről a felülvizsgálati eljárás előbbiekben megfogalmazott korlátjára tekintettel nem határozhatott.”

Tény, hogy hivatkozásunkat sem az első-, sem a másodfokú bíróság nem vizsgálta, azonban ez bizonyosan nem ad alapot arra, hogy részletesen előadott hivatkozásunk a rendkívüli jogorvoslati eljárásban is elbírálatlan maradjon.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A Keszthelyi Járásbíróság 2020. október 7. napján kelt 5.P.20.389/2020/4. számú ítéletével szemben fellebbezést, a Zalaegerszegi Törvényszék 2021. január 21. napján kelt 3.Pf.20.752/2020/4. számú ítéletével szemben pedig felülvizsgálati kérelmet terjesztettünk elő, így a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítettük.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Kúria ítéletét a peres eljárásban eljáró jogi képviselőnk útján 2021. december 16. napján vettük át, így a jelen indítvány előterjesztésére nyitva álló Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti 60 napos határidő megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A Keszthelyi Járásbíróság, a Zalaegerszegi Törvényszék, ill. a Kúria előtt folyamatban volt peres eljárások felperesei voltunk, a peres eljárásban megszüntetni kért végrehajtási eljárások adósai vagyunk.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Az a körülmény, hogy a peres eljárásban a végrehajtási eljárások megszüntetésének okaként előadott egyik hivatkozásunkat az eljáró bíróságok nem teljeskörűen vizsgálták, önmagában még nem jelent alapjogsérelmet, azonban a jelen indítvánnyal érintett határozat azt a látszatot kelti – iratellenesen -, mintha a felülvizsgálati eljárást megelőzően nem hivatkoztunk volna a banktitok-sértésre, ill. ennek okán a felmondás hatálytalanságára, ami viszont alapjogsérelmet okoz, hiszen a felülvizsgálati eljárásban annak ellenére került mellőzésre hivatkozásunk vizsgálata, hogy hivatkozásunkat az első- és másodfokú eljárásban is részletesen előadtuk, annak egy részére az első- és másodfokú határozat utal is. Ilyen körülmények között a felülvizsgálati eljárásban jogszerűen nem kerülhetett volna megállapításra az, hogy hivatkozásunkat az első- és másodfokú eljárásban nem adtuk elő. A végrehajtás megszüntetése iránti eljárást éppen azért indítottuk el, mert az volt az egyetlen eszköze jogvédelmünknek, így alappal tartottunk igényt arra, hogy miután az első- és másodfokú eljárásban meghozott határozatok hivatkozásainkat nem merítették ki teljeskörűen, a rendkívüli jogorvoslatként rendelkezésre álló felülvizsgálati eljárásban kereseti kérelmünk egyik fő alapját képező, korábban is részletesen előadott hivatkozásunk elbírálásra kerüljön. Ehhez képest a bírói döntésből az következik, hogy a Kúria kizárólag az első- és másodfokú határozatokat vizsgálta a felülvizsgálati eljárás során, téves megállapítását kizárólag ezekre alapozta, noha a felülvizsgálati kérelemben is jeleztük, hogy nem került elbírálására az érintett hivatkozásunk.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a **jogait és kötelezettségeit** törvény által felállított, független és pártatlan bíróság **tisztességes** és nyilvános **tárgyaláson**, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy **jogorvoslattal éljen** az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

„[13] 1. Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában megerősítette a tisztességes bírósági eljárással kapcsolatos korábbi gyakorlatát. Eszerint „a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is. (ABH 1998, 91, 98–99.)

Az Alkotmánybíróság értelmezésében tehát a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a **hatékony bírói jogvédelem követelménye**, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is” (Indokolás [24]). „Az Alkotmánybíróság korábbi döntései szerint egy eljárás tisztességességét mindig esetről estre lehet csak megítélni, a konkrét ügy körülményeinek figyelembe vételével, ettől függetlenül ugyanakkor **nevesíteni lehet számos olyan követelményt, amelyeknek egy eljárásnak meg kell felelnie ahhoz, hogy tisztességesnek minősüljön. Polgári peres eljárásban így a tisztességes bírósági tárgyalás követelményének része a bírósághoz fordulás joga** {3215/2014. (IX. 22.) AB határozat, Indokolás [11]–[13]}, **a tárgyalás igazságosságának biztosítása** {36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [66]}, **a tárgyalás nyilvánossága és a bírósági döntés nyilvános kihirdetése** {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]}, **a törvény által létrehozott bíróság** {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [32]–[34]} **független és pártatlan eljárása** {21/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [58]}, **illetve a perek ésszerű időn belül való befejezése** {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [38]}.” {3025/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [19]}”

A Kúria indítvánnyal érintett ítélete több okból is sérti a tisztességes eljáráshoz való alapjogunkat.

ba) A r.Pp. 369. § a) pontja alapján végrehajtási záradékkal ellátott okirattal és a vele egy tekintet alá eső végrehajtható okirattal elrendelt végrehajtás megszüntetése és korlátozása iránt pert akkor lehet indítani, ha a végrehajtani kívánt követelés érvényesen nem jött létre. A

r.Pp. 369. § a) pontját nem csupán a követelés anyagi jogi értelemben vett érvényes létrejöttére, vagy hiányára vonatkozóan, hanem **bővebben, a követelés végrehajtható módon történő érvényes létrejöttére, vagy hiányára vonatkozóan kell értékelni**, így az erre alapított hivatkozás esetén a vizsgálatnak ki kell terjednie az anyagi jogi feltételek mellett a végrehajthatóság alaki, vagy eljárási feltételeire is. A Kúria Pfv.I.20.652/2007/4. számú határozatában rögzítettek szerint a Pp. 369. §-a szerint folyamatban lévő perben is lehetőség van pl. annak vizsgálatára, hogy a végrehajtási záradék törvényesen lett-e kiállítva.

A Pp. 369. § a) pontjára alapítottan a végrehajtási záradékkal ellátott okirattal elrendelt végrehajtás megszüntetése iránt a kötelezett pert akkor indíthat, ha a végrehajtani kívánt követelés érvényesen nem jött létre. A végrehajtási záradékkal ellátható okirat létrejöttét nem előzi meg bírósági eljárás, ez teszi indokolttá hogy a kötelezett **a végrehajtandó követelés fennálltát, érvényes létrejöttét a végrehajtás megszüntetése iránti keresete alapjaként vitássá tehesse**. Erre figyelemmel a végrehajtás megszüntetése iránti perben **mindazokat a tényeket és körülményeket vizsgálnia kell a bíróságnak, mint amelyeket abban a perben vizsgálta, amelyet a végrehajtást kérő követelésének érvényesítése iránt indított volna a kötelzett ellen a végrehajtás elrendelésére irányuló kérelem előterjesztése helyett.** (Pfv.I.22.311/2005/4.)

„A bíróságnak ezért a Pp. 369. § a) pontjára való hivatkozás esetén nem csupán a követelés anyagi jogi értelemben vett érvényes létrejöttére, hanem a végrehajtás alaki, eljárási feltételeire is kiterjedően kell vizsgálatot folytatnia. Ezért a közjegyzői okirat hibái a Pp. 369. § a) pontja keretében is felhozható és siker esetén eredményezheti a végrehajtási eljárás megszüntetését. (Civilisztikai kollégiumvezetőnk 2016. március havi tanácskozása)“ (Szolnoki Járásbíróság 9.P.21.596/2016/15.)

A folyamatban volt peres eljárásban egyebek mellett arra hivatkoztunk, hogy a végrehajtási eljárások alapját képező kölcsönszerződés hitelező általi felmondása nem hatályosult, aminek következtében a hitelező teljes követelése egyrészt nem járt le a teljes követelésre megindított végrehajtási eljárásig (valamint a mai napig sem!), másrészt hatályosult felmondás hiányában a közvetlen végrehajtás Vht. 13. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott általános feltétele, ill. a Vht. 23/C. § (2) bekezdésében meghatározott különös feltétele sem teljesült. Érvelésünk alaposága esetére okkal számítottunk arra, hogy a velünk szemben folyamatban lévő végrehajtási eljárások megszüntetésre kerülnek. Bár a peres eljárásban részletesen kifejtettük a felmondás hatályosulásának elmaradásával kapcsolatos jogi álláspontunkat, az elsőfokú ítélet indokolása szerint a Járásbíróság nem vette figyelembe (nem bírálta el) hivatkozásunkat, mely körülményt fellebbezésünk 8. oldalának utolsó bekezdésétől kezdődően kifejezetten sérelmeztük, itt is részletesen kifejtve a felmondás hatálytalanságával kapcsolatos jogi álláspontunkat. A Zalaegerszegi Törvényszék jogerős ítéletének [16] bekezdése szerint a Törvényszék szintén nem az általunk hiányolt érvelés elbírálásával foglalkozott, hanem végső soron azt állapította meg, hogy egy kölcsönszerződést magánokiratban is fel lehet mondani. Ez rendben is van, azonban jogi érvelésünk ezen megállapításnál jóval szélesebb körű volt, ugyanis éppen arra hivatkoztunk, hogy a felmondás hatályosulásának hiányában a perbeli kölcsönszerződés nem került felmondásra, se közokiratban rögzített felmondással, sem pedig magánokiratban rögzített felmondással.

A jogerős ítélettel szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelemben a jogerős ítélet több megállapításával kapcsolatban hivatkoztunk jogszabálysértésre, így **a felmondás hatálytalanságára alapított érvelésünk elbírálásának elmaradását is sérelmeztük**

(felülvizsgálati kérelem 14-15. oldala), amire a Kúria határozatának [15] bekezdése egészen konkrétan utal is. Felülvizsgálati kérelmünk nyilvánvalóan megfelelt a jogszabályok rendelkezéseinek, ugyanis azt a Kúria a jelen panasszal érintett határozatában elbírált, azonban a felmondás hatálytalanságára alapított érvelésünkkel kapcsolatban a Kúria ítélete mindössze annyit tartalmaz, hogy:

„[33]A Pp. 270.§ (2) bekezdése értelmében a jogerős ítélet csak olyan kérdésben támadható felülvizsgálati kérelemmel, amely a megelőző eljárásoknak is tárgya volt; azaz a felülvizsgálati eljárás tárgya csak olyan kérdés lehet vizsgálata lehet, amely az első- és másodfokú eljárásban is felmerült. Az iratok alapján az állapítható meg, hogy a felperesek kereseti érveik között nem hivatkoztak – az esetleges – banktitoksértésre, melyből következően ennek vizsgálata sem az első-, sem a másodfokú eljárásnak nem volt tárgya, a jogerős ítélet erre vonatkozó rendelkezést nem tartalmaz, ezért a Kúria erről a felülvizsgálati eljárás előbbiekben megfogalmazott korlátjára tekintettel nem határozhatott.”

Nem csupán a felülvizsgálati kérelemben, de már azt megelőzően a fellebbezésben is jeleztük, hogy a felmondás hatálytalanságára alapított hivatkozásunk nem került elbírálásra azáltal, hogy az eljárás bíróságok a hivatkozásunk szempontjából teljes mértékben indifferens kúriai határozatra utaltak, ami által a végrehajtási eljárások megszüntetésének alapját képező egyik **hivatkozásunk (banktitok-sértés és felmondás hatálytalansága) voltaképpen nem került elbírálásra**. Márpedig hatályos felmondás hiányában a végrehajtási eljárások meg sem indulhattak volna a teljes követelés lejártának hiányában.

A jelen panaszunkkal érintett kúriai határozat [33] bekezdésében rögzített megállapítással szemben **mi nem csupán a felülvizsgálati kérelemben hivatkoztunk a banktitok-sértésre és ez által a felmondás hatálytalanságára, hanem mind az első-, mind a másodfokú eljárásban széleskörűen érveltünk e körben, így tisztességes eljárásban az iratok megfelelő (a Kúriától elvárható) vizsgálatát követően a Kúria értelemszerűen nem állapíthatta volna meg azt teljes mértékben iratellenes módon, hogy érvelésünk olyan nívó, amit csupán a felülvizsgálati kérelemben adtunk elő, különös tekintettel arra is, hogy a tényállás körében a Kúria határozata is kifejezetten rögzíti a [15] bekezdésben, hogy éppen azt sérelmezzük, hogy előadott hivatkozásunk nem került elbírálásra.**

Minthogy velünk szemben közvetlen végrehajtási eljárások indultak és vannak folyamatban, számunkra koránt sem mindegy, hogy a r.Pp. 369. § a) pontja szerint indult eljárásban valamennyi hivatkozásunk elbírálásra kerül-e, avagy sem az egyetlen nyitva álló peres eljárásban. **Amennyiben nem, úgy az eljárás aligha minősülhet tisztességesnek.** Márpedig az eljárás bíróságok **a banktitok-sértésre és ez által a felmondás hatálytalanságára történő hivatkozásunkat nem vizsgálták meg, miként a Kúria sem arra hivatkozással, hogy hivatkozásunk nívó.**

Minthogy a bíróság a felek nyilatkozataihoz kötve van a r.Pp. 3. § (2) bekezdése alapján, nincs lehetőség arra, hogy a bíróság nyilatkozataink egy részét figyelmen kívül hagyja, azokat ne bírálja el, ez a körülmény ugyanis sérti a tisztességes eljáráshoz és a jogorvoslatához fűződő alapjogot, sérti az Alaptörvény felhívott rendelkezéseit, különös tekintettel arra is, hogy a jelen esetben további jogorvoslatnak nincs helye. A jelen esetben kiemelkedő jelentősége van annak is, hogy az eljárás huzamosabb ideig tartott és a megismételt eljárásokban mindig konkrétan meghatároztuk, hogy melyik hivatkozásainkat tartjuk fenn.

(Ezt megfelelően alátámasztja a Keszthelyi Járásbíróság 5.P.653/2019/6. számú ítéletének [7] bekezdése is.)

A fentiek alapján okkal tartottunk volna igényt arra, hogy az eljáró bíróságok valamennyi hivatkozásunkat elbírálják, ill. a felülvizsgálati kérelmet elbíró Kúria felülvizsgálati kérelmünk és a rendelkezésre álló iratok tartalma alapján észlelje azt, hogy az alsóbb bíróságok ítéletei nem merítettek ki valamennyi hivatkozást és ne arra az iratellenes megállapításra jusson, hogy ilyen hivatkozásunk nem is volt.

Erősen aggályosnak tartjuk azt, hogy a legfőbb bírói fórum egy felülvizsgálati eljárásban az ügy érdemében olyan súlyosan iratellenes megállapítást tesz, amelyből az következik, hogy a rendkívüli perorvoslati eljárásban eljáró tanács nem tanulmányozta ítélete meghozatalához szükséges mértékben a peres eljárás iratait, így a rendelkezésére álló fellebbezés és felülvizsgálati kérelem tartalmát.

Összegezve: a végrehajtások megszüntetésére irányuló eljárásban első- és másodfokon eljáró bíróságok nem vizsgálták az egyik olyan hivatkozásunkat, amely alapján a végrehajtás megszüntetésének van (lehet) helye. Felülvizsgálati kérelmünkben kifejezetten jeleztük ezt a körülményt, a Kúria pedig arra az iratellenes megállapításra jutott, hogy a hivatkozásunk nem volt előterjesztve. A hivatkozott megállapítás alapján az állapítható meg, hogy a hatékony bírói jogvédelem követelménye nem érvényesült a peres eljárásban, ugyanis a végrehajtások megszüntetésének egyik indokaként több ízben és igen részletesen előadott hivatkozásunk nem került elbírálásra, noha a mulasztást valamennyi jogorvoslati fórumban jeleztük. A Kúria ítéletének [33] bekezdésében rögzített megállapítás alapján pedig több olyan követelmény nem érvényesült a felülvizsgálati eljárásban, amelyeknek egy eljárásnak meg kell felelnie ahhoz, hogy tisztességesnek minősüljön, így egyebek mellett nem érvényesült a tisztességes bírósági tárgyalás követelménye, ugyanis a Kúria érintett megállapítása sérti a bírósághoz forduláshoz való jogunkat.

bb) Az a körülmény pedig, hogy az indítvánnyal érintett határozat szerint mi nem hivatkoztunk korábban banktitok-sértésre, sérti a jogorvoslathoz fűződő alapjogunkat is, különös tekintettel arra, hogy a megállapítás nem helytálló, azaz iratellenes.

A r.Pp. 270. § (2) bekezdése szerint a jogerős ítélet vagy az ügy érdemében hozott jogerős végzés felülvizsgálatát a Kúriától - jogszabálysértésre hivatkozással - a fél, a beavatkozó, valamint a rendelkezés reá vonatkozó része ellen az kérheti, akire a határozat rendelkezést tartalmaz.

A folyamatban volt peres eljárásban egyebek mellett arra hivatkoztunk, hogy a végrehajtási eljárások alapját képező kölcsönszerződés hitelező általi felmondása nem hatályosult, aminek következtében a hitelező teljes követelése egyrészt nem járt le a teljes követelésre megindított végrehajtási eljárásig (valamint a mai napig sem!), másrészt hatályosult felmondás hiányában a közvetlen végrehajtás Vht. 13. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott általános feltétele, ill. a Vht. 23/C. § (2) bekezdésében meghatározott különös feltétele sem teljesült. Érvelésünk alaposága esetére okkal számítottunk arra, hogy a velünk szemben folyamatban lévő végrehajtási eljárások megszüntetésre kerülnek. Bár a peres eljárásban részletesen kifejtettük a felmondás hatályosulásának elmaradásával kapcsolatos jogi álláspontunkat, az elsőfokú ítélet indokolása szerint a Járásbíróság nem vette figyelembe (nem bírálta el) hivatkozásunkat,

mely körülményt fellebbezésünk 8. oldalának utolsó bekezdésétől kezdődően kifejezetten sérelmeztük, itt is részletesen kifejtve a felmondás hatálytalanságával kapcsolatos jogi álláspontunkat. A Zalaegerszegi Törvényszék jogerős ítéletének [16] bekezdése szerint a Törvényszék szintén nem az általunk hiányolt érvelés elbírálásával foglalkozott, hanem végső soron azt állapította meg, hogy egy kölcsönszerződést magánokiratban is fel lehet mondani. Ez rendben is van, azonban jogi érvelésünk ezen megállapításnál jóval szélesebb körű volt, ugyanis éppen arra hivatkoztunk, hogy a felmondás hatályosulásának hiányában a perbeli kölcsönszerződés nem került felmondásra, se közokiratban rögzített felmondással, sem pedig magánokiratban rögzített felmondással.

A jogerős ítélettel szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelemben a jogerős ítélet több megállapításával kapcsolatban hivatkoztunk jogszabálysértésre, így a **felmondás hatálytalanságára alapított érvelésünk elbírálásának elmaradását is sérelmeztük (felülvizsgálati kérelem 14-15. oldala), amire a Kúria határozatának [15] bekezdése egészen konkrétan utal is.** Felülvizsgálati kérelmünk nyilvánvalóan megfelelt a jogszabályok rendelkezéseinek, ugyanis azt a Kúria a jelen panasszal érintett határozatában elbírálta, azonban a felmondás hatálytalanságára alapított érvelésünkkel kapcsolatban a Kúria ítélete mindössze annyit tartalmaz, hogy:

„[33]A Pp. 270.§ (2) bekezdése értelmében a jogerős ítélet csak olyan kérdésben támadható felülvizsgálati kérelemmel, amely a megelőző eljárásoknak is tárgya volt; azaz a felülvizsgálati eljárás tárgya csak olyan kérdés lehet vizsgálata lehet, amely az első- és másodfokú eljárásban is felmerült. Az iratok alapján az állapítható meg, hogy a felperesek kereseti érveik között nem hivatkoztak – az esetleges – banktitoksértésre, melyből következően ennek vizsgálata sem az első-, sem a másodfokú eljárásnak nem volt tárgya, a jogerős ítélet erre vonatkozó rendelkezést nem tartalmaz, ezért a Kúria erről a felülvizsgálati eljárás előbbiekben megfogalmazott korlátjára tekintettel nem határozhatott.”

A Kúria észlelte ugyan, hogy a hivatkozásunkra nem történik utalás a jogerős ítéletben, éppen ezért amennyiben a fellebbezés 4.) pontját megvizsgálta volna, már csupán abból észlelnie kellett volna azt, hogy nem minket terhel mulasztás nyilatkozataink tekintetében, hanem az eljáró bíróságok mellőzték keresetünk teljeskörű elbírálását, a jogerős ítéletnek a 3/2020. PJE határozat 3. pontjára történő hivatkozása indifferens, így a Pp. 275. § (3) bekezdésének alkalmazására sem kerülhetett volna sor.

A Kúria ítéletének azon indokolása, mely szerint

„Az iratok alapján az állapítható meg, hogy a felperesek kereseti érveik között nem hivatkoztak – az esetleges – banktitoksértésre, melyből következően ennek vizsgálata sem az első-, sem a másodfokú eljárásnak nem volt tárgya, a jogerős ítélet erre vonatkozó rendelkezést nem tartalmaz”,

súlyosan iratellenes, ugyanis az a körülmény, hogy az első- és másodfokú eljárásnak érvelésünk nem képezte tárgyát, nem annak tudható be, hogy hivatkozásunkat nem adtuk elő, hanem annak, hogy hivatkozásunkat az első- és másodfokú eljárásban eljáró bíróságok nem bírálták el, miként a Kúria sem, noha a felülvizsgálati kérelemben kifejezetten jeleztük a bíróságok mulasztását. Voltaképpen **hivatkozásunk az első- és másodfokú eljárásnak, valamint a felülvizsgálati eljárásnak is tárgya volt, amit azonban egyetlen bíróság sem**

bírált el. Téves és okszerűtlen a Kúria hivatkozott megállapítása, a banktitoksértésen és a felmondás hatálytalanságán alapuló érvelésünk körében a Kúriának érdemben kellett volna határoznia. A peres eljárásban, valamint a jelen panasz mellékleteként is csatolt peres iratokban (pl. 2020. január 23. napján kelt észrevételeink 4-9. oldala) részletesen kifejtettük kereseti érveink körében, hogy a felmondás miért nem hatályosult, amire tekintettel alaptalan a Kúria azon megállapítása is, mely szerint

„ezért a Kúria erről a felülvizsgálati eljárás előbbiekben megfogalmazott korlátjára tekintettel nem határozhatott.”,

egyrészt azért, mert a megállapítás alapját egy iratellenes megállapítás képezi, ugyanis érvelésünk az eljárás részét képezte, másrészt azért, mert a Járásbíróságnak és a Törvényszéknek a r.Pp. 3. § (2) bekezdése alapján szükséges lett volna elbírálni hivatkozásunkat, és mivel ennek nem tettek eleget (a Járásbíróság mulasztott, a Törvényszék pedig nem orvosolta a mulasztással előidézett jogsértést), a Kúriának a r.Pp. 270. § (2) bekezdése alapján kellett volna érdemben vizsgálnia el nem bírált hivatkozásunkat. Ennek azonban a Kúria a fenti megállapítása alapján nem tett eleget, a bíróságok mulasztása által okozott jogsérelmet a Kúria sem orvosolta, így a peres eljárásban előadott hivatkozásunk a mai napig nincs elbírálván. A Kúria, mint a rendkívüli jogorvoslati fórum érintett megállapítása révén nem töltötte be eljárásjogi szerepét, valamint nem a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján döntött, ezzel pedig valós indokolás nélkül korlátozta jogorvoslati jogunkat.

Összegezve: *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”*

Amennyiben el nem bírált hivatkozásunk alaposnak bizonyul, az a velünk szemben folyamatban lévő végrehajtási eljárások megszüntetését, tehát pernyertességünket jelenti. Az első- és másodfokú ítélet jogos érdekünket azáltal sérti, hogy az eljárás bíróságok nem bírálták el kereseti hivatkozásainkat teljes terjedelemben. Ezt a mulasztást a felülvizsgálati eljárásban egyedül a Kúria orvosolhatta volna, azonban iratellenes megállapítása alapján éppen a bíróságok mulasztásával előidézett jogsértésnek engedett teret, a bíróságok nyilvánvaló mulasztásával előidézett jogsértés orvoslását – szintén nyilvánvalóan alaptalan érvelés mentén – elmulasztotta. Jogállamban az egyes jogorvoslatoknak garanciális szerepük van, azonban a Kúria érintett megállapítása súlyosan sérti a jogorvoslatihoz való jogunkat, így Alaptörvényellenes, mivel a Kúria kasszációs jogkörét nem a bírósági határozatokon gyakorolta, hanem az általunk többször és igen részletesen előadott nyilatkozatokon. Itt pedig a peres eljárás arra a pontra jutott el, hogy az eljárásjogi garanciák nem érvényesültek a felülvizsgálati eljárásban, amelyben így nyilvánvalóan a tárgyalás igazságosságának elve sem érvényesült.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Tisztelettel előadjuk, hogy nem kezdeményeztük a jelen panasszal támadott ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. **(Melléklet)**

A jelen indítványt jogi képviselőnk útján terjesztjük elő, az ügyvédi meghatalmazás az eredeti indítvány mellékletét képezte.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Alulírottak az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel az alábbi

jognyilatkozatot

tesszük:

Kijelentjük, hogy a jelen beadvány alapján induló alkotmánybírósági ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványunkkal összefüggésben nevünk nyilvánosságra hozatalához hozzájárulunk / **nem járulunk hozzá.**

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

Az alap panaszunkhoz az alábbi dokumentumokat csatoltuk:

- ügyvédi meghatalmazást
- a 2020.01.23. napján kelt előkészítő iratunkat
- a Keszthelyi Járásbíróság 5.P.653/2019/6. számú ítéletét
- az 5.P.653/2019/6. számú ítélettel szemben előterjesztett fellebbezést
- a Zalaegerszegi Törvényszék 3.Pf.20.293/2020/5. számú végzését
- a Keszthelyi Járásbíróság 5.P.20.389/2020/3. számú jegyzőkönyvét
- a Keszthelyi Járásbíróság 5.P.20.389/2020/4. számú ítéletét
- az 5.P.20.389/2020/4. számú ítélettel szemben előterjesztett fellebbezést
- a Zalaegerszegi Törvényszék 3.Pf.20.752/2020/4. számú ítéletét
- a jogerős ítélettel szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelmet
- a Kúria Pfv.I.20.469/2021/3. számú ítéletét

Budapest, 2022. május 27.

Tisztelettel:

képv:

Dr. Krizsa Lajos
ügyvéd, Krizsa Ügyvédi Iroda

(elektronikusan aláírva)